

23.98x25.67	1	עמוד 26	מקור ראשון - מוצש	03/2020	72343149-3
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

יורה דעה

צילום: לע"מ

תאודור הרצל עם ילדיו בחדר העבודה בווינה - שנת 1897

חילה שהופנת לאגדה

הוא התחיל מכתובה לתרבות ההמונים ומהר מאוד הבין שהוא חייב לתעל אותה למטרות טובות. בדיוק את מה שעשה הרצל לפני 124 שנים אנחנו חייבים לעשות היום // עליזה לביא

הצורך לחדרי, נרעשתי כהוגן. צורך החוברות הזה מצביע במוחש על ההכרעה. נראה שחיי עומדים בפני מפנה. אחר כך הלכתי למערכת. בזיכרוני עלה אותו דייג מן האגם באלטאוסזה, שאמר כמה נפלא שאדם אינו מתיימש מהעולם". פסקה זו, כתב הרצל ביומניו במהלך פברואר 1896, בדיוק לפני 124 שנים. הרצל האדם שהלך נגד הורם, שכל מי שפגש אותו ודיבר איתו ניסה להניא אותו מהמהלך של קונגרס ציוני, של הקמת מדינה ליהודים. וכך יצאה לדרכה הארוכה החוברת המפורסמת "מדינת היהודים" המבוססת על נאווה המתוכנן של הרצל בפני משפחת רוטשילד ובו שתי הנחות יסוד: 1. העם היהודי הוא קבוצת לאום. 2. העם היהודי זכאי להקים מדינה ריבונית ולא להמשיך להיות מפורז ומפורד בין כל העמים.

124 שנים חלפו, הרצל היה צריך להיות היום בן 160. מה הוא היה אומר על החברה הישראלית? על מדינת ישראל? האם אנחנו חברת המופת שעליה הוא חלם? האם הרעיונות והחזונות שלו הכתובים בספריו אכן התגשמו? בואו נחזור לקרוא את הרצל בלי צנזורה ובלי מתווכים. ברבות השנים, כל שבט בחברה הישראלית ניכס לעצמו גרטיב שונה על הרצל. זה זמן האמת, זמן הרצל.

* הכותבת היא יו"ר מרכז הרצל בירושלים, מיסודה של ההסתדרות הציונית העולמית

הספרותי בעיתון, שכל הסופרים משהרים לפתחו. ואז משהו משתנה בו והוא מבין שאת כישורו הוא חייב לתעל כדי להציל את אחיו היהודים. מה קרה באותם שמונה

כל מי שפגש אותו ודיבר איתו ניסה להניא אותו מהמהלך של קונגרס ציוני, של הקמת מדינה ליהודים. וכך יצאה לדרכה הארוכה החוברת המפורסמת "מדינת היהודים" המבוססת על נאווה המתוכנן של הרצל בפני משפחת רוטשילד

חודשים? מה הביא את הרצל לכתוב את "מדינת היהודים" ולהבין את ייעודו האמיתי: "לעת ערב הגיעו חמש-מאות העותקים שלי [מדינת היהודים]. כשביקשתי שיסחבו את

ה פתאום נזכרתי בהרצל עכשיו, באמצע אדר? ואיך בכלל הוא יכול לעזור בפוליטיקה הישראלית השסועה וההבולה? ובכן, לדעתי, דווקא עכשיו זה הזמן לחזור ולקרוא את הרצל עצמו. את המכתבים והרשימות שהשאיר לנו, ספרים ומאמרים. אם נקרא ונעיין נגלה שהוא השאיר לנו עצות ותשובות גם לנושאים הכי בוערים שנמצאים על סדר היום בישראל 2020.

מגיל צעיר הבין הרצל את עוצמתה של המילה הכתובה ואת השפעתה בשדה החברתי והפוליטי. כבר בגיל 17 כתב בעיתון הגרמני הגדול בבודפשט. כתיבתו פתחה לו את הדלת. אבל הרצל, הסטודנט החרוף והמוכשר, רצה בכלל להיות מחזאי וסופר. הוא ידע היטב מה זה רייטינג ומהי תרבות המונים. והוא חתר לכתוב בעיתון, ולא סתם אלא בנייה-פרייה-פרסה הווינאי של שני היהודים המתבוללים - אדוארד בכר ומוריץ בנדיקט - עיתון האליטות במרכז אירופה. הרצל ידע שזו המקפצה שהוא צריך. הוא התמנה לכתב העיתון בפריז, בולט מיד בסגנונו המוקפד, וזכה למחמאות רבות. בעיר האורות הוא נחשף לאירועים רבים, והמפורסם בהם הוא משפט דרייפוס, שבימים אלה זוכה לעדנת טיפול קולנועי, והקריאות "מוות ליהודים". עם שובו לווינה הוא מתמנה לתפקיד הנחשק של העורך